

Guldgrävaren

Genom den floden Psykets
gick jag från sten till sten
sökande var Klondykets
guldven sken gyllenren,
tiden blev glimtars timma,
åren till silverår,
inte en gyllenstrimma
stod där det landet står.

Inte i länder innan
finner jag renat guld,
guld hör i sin förtvinnan
samman med egen skuld,
skulden tycks evigt öka
ju mer jag Klondyke rör,
ville jag inte söka
guldet här utanför?

Fann man vid strandens åder
ett utskämt och skändat skelett
taget från gam till nåder,
frågan var vad som skett -
"Fanskapet har väl irrat
vilse, för kraniets form
kröks där dess öga stirrat
efter en levnadsnorm."